P 1068

Smrt fašizmu - svoboda narodu!

I-99 I-39

d 19 28 7

JUŽNOPRIMORSKI BORCI

I Z D A J A P R O P A G A N D N I O D S E K
J P O
Leto I. Dne 30. junija 1944. št. 4.

NARODNA IN UNIVERZITETNA KNJIŽNICA V LJUBLJANI

JUŽNO — PRIMORSKI BORCI

Leto I. št.4. Dne 30.VI.1944.

France Prešeren:

K R S T P R I S A V I C I

Uvod (odlomek)

Valjhun, sin Kajtimara, boj krvavi
že dolgo bije za krščansko vero;
z Avrelijem Droh se več mu v bran ne stavi;

končano njuno je in marsiktero
življenje, kri po Kranji, Korotani
prelita, napolnila bi jezero.

Gnijo po poljih v boju pokončani
trum srčni vojvodi in njih vojščaki,
sam Črtomir se z majhnim tropom brani.

Bojuje se najmlajši med junaki
za vero staršev, lepo bog'njo Živo,
za Črte, za bogove nad oblaki.

On z njimi, ki še trd'jo vero krivo,
beži tja v Bohinj, v Bistriško dolino
v trdnjavo, zidano na skalo sivo.

Še dandanašnji vidiš razvalino,
ki Ajdovski se gradec imenuje,
v nji gledaš Črtomirovo lastnino.

Devetkrat večji množ'ca jih obsuje
in zveste straže krog in krog postavi,
odvzame up jim vse pomoči tuje;

visoke pdre tamkaj si postavi,
zidovje spodkopuje, vrata seka;
ne polasti se njih, ki so v trdnjavi.

Šest mes'cev moči tla krvava reka,
Slovenec že mori Slovenca brata -
kako strašna slepota je človeka.

Ko niso meč, sekira in lopata
jih mogle, lakota nepremagljiva
preti odpreti grada trdna vrata.

Dalj Črtomir jim reve ne zakriva,
besede te tovaršem reče zbranim:
"Ne meč, pregnala nas bo sreča kriva.

Le malo vam jedila, bratje, hranim;
branili smo se dolgo brez podpore,
kdor hoče se podati, mu ne branim;

kdor hoče vas dočakat' temne zore,
neproste dni živet', nočem enake,
ne branim mu, al jutra čakat more.

S seboj povabim druge vas junake,
vas, k'terih rama se vkloniti noče;
temna je noč in stresa grom oblake;

sovražnik se podal bo v svoje koče,
le majhen prostor je tje do goščave,
to noč nam jo doseči je mogoče.

Največ sveta otrokom sliši Slave,
tje našli bomo pot, kjer nje sinovi
si prosti vol'jo vero in postave.

Ak pa naklonijo nam smrt bogovi,
manj strašna noč je v črne zemlje krili,
ko so pod svetlim soncem sužni dnovi!"

22. JUNIJ 1941.

22. junij 1941 je važen mejnik za nacifašistično nemško vojsko. Do tedaj je divjala kakor blazna zver, pijana od zmage. Okupirala je državo za državo. Tudi velesili Poljska in Francija sta se zrušili v svoji gnilobi pod njo.

22.junija je Nemčija udarila še proti vzhodu, proti Sovjetski Zvezi. Mogoče je Hitler mislil, da se bo tudi ta zrušila kot do tedaj okupirane države. Toda tam se je spekel. Pri Sovjetski Zvezi je naletel na trd oreh. Ona ni bila kot druge gnile evropske velesile. Bila je dežela napredka in svobode.

Res se je v začetku Rdeča Armada umikala,ra je kot bi prezgodaj žrtvovala svoje dragocene vojake. Toda v najhujših dneh, ko so bili nacifašistični Huni pred Moskvo in ko je Hitler že hotel stegniti svoje krvave parklje po prekrasni prestolnici, je sovjetsko ljudstvo pokazalo svojo udarnost in ustavilo sovražnika. Naslednjega leta se je res posrečilo Nemcem, da so združili svoje moči in na jugu prodrli do Stalingrada.Tam so se sinovi svobode še enkrat uprli in zadali smrtonosen udarec sovražniku. Od tedaj jih ženejo vedno bolj proti zapadu. Najprej so osvobodili Kavkaz, potem so jih vrgli nazaj še na osrednji in južni fronti ter pri Leningradu.Rdeča Armada jih je porinila čez staro mejo prav na Karpate. Ženejo jih prav v njihov brlog, da tam uničijo to zverino.

Tudi za nas Slovence je bil 22.junij 1941. zelo važen, kajti to je bil kakor poziv,da se otresemo fašističnega okupatorja in da vržemo z rok tisočletne okove. In res, najboljši sinovi slovenskih mater so odšli v boj. S tem je slovenski narod pokazal, da je kljub tisočletnemu zatiranju enak drugim evropskim narodom.-A prav tako se tudi mi slovenski borci zavedamo,da nam je ravno Rdeča Armada bistveno s svojimi zmagami pomagala,in da je naša bližnja svoboda v glavnem odvisna od zmag in uspehov naših zaveznikov.

Bo

K IMENOVANJU OFICIRJEV IN PODOFICIRJEV N O V I N P O J

Iz najboljših in najhrabrejših borcev NOV in POJ se imenujejo oficirji in podoficirji.

Niso to takšni oficirji, kot so bili v prejšnji Jugoslaviji, kot so bili pod fašistično Italijo. Takrat je bil oficir lahko samo tisti, ki je imel dovršene gimnazije, ali pa, kdor je imel denar, da si je oficirski čin lahko kupil. Delavcu in kmetu ni bilo mogoče, da bi to dosegel, pa čeprav je bil boljši borec in je bil sposobnej-ši opravljati vojaško delo.

V naši NOV in POJ pa tega ni. Danes se predlagajo za imenovanje tovariši, ki so se s svojim junaštvom in sposobnostjo izkazali v nešteti borbah in akcijah. Zato je danes vsakemu borcu omogočeno, da si pridobi oficirski ali podoficirski čin.

Iz vrst delavcev in kmetov so naši današnji oficirji, ki se v naših vojaških šolah teoretično vadijo in z znanjem izpolnjujejo to, česar so se v borbah naučili.

Titovi oficirji in podoficirji so danes res tisti tovariši, ki so s svojim delom za osvobojenje domovine pokazali višek požrtvovalnosti in hrabrosti. To so oficirji naše slovenske vojske, sinovi naših slovenskih mater in očetov.

Vsak, kdor danes nosi oficirski ali podoficirski znak, vemo, da ga je s svojim delom prislužil. Prislužil ga je z borbo za osvobojenje, in boljšo bodočnost svoje domovine.

Ponosni smo na tovariše JPO, ki so imenovani za oficirje in podoficirje in jim k njih imenovanju iskreno čestitamo.

Smrt fašizmu - svobodo narodu!

Politkomisar:
Švigelj Lado-Mojzes l.r.

Nam. komandanta:
Živec Slavko l.r.

Vrhovni štab NOV in PO
Jugoslavije
1. novembra 1943.

I Z U K A Z A

O IMENOVANJU IN NAPREDOVANJU OFICIRJEV NOVJ. SLOVENIJA:

V čin kapetana:

43. Kardin Karel, komandant JPO
44. Šibelja Anton, namestnik komandanta JPO

V čin zastavnika:

114. Živec Rudolf, referent obveščevalnega centra JPO
115. Jazbec Jože, odredni orožar JPO
116. Ukmar Mirko, komandir čete JPO

Smrt fašizmu - svobodo narodu!

Vrhovni komandant NOV in PO Jugoslavije
maršal Jugoslavije
Tito, s.r.

Glavni štab NOV in PO
SLOVENIJE
dne 1. junija 1944.
štev. 11.

U K A Z št. 11.

O IMENOVANJU IN NAPREDOVANJU PODOFICIRJEV NOV IN PO SLOVENIJE

V čin starejšega vodnika:

643. Verč Alojz, bolničar 3.bat. JPO
644. Gregorčič Šimo, komandir MSV za Kras JPO
645. Ule Karel, sanitetni referent JPO
646. Nemec Joško, nam. komandirja 2.čete 3.bat. JPO

— —

V čin vodnika:

532. Suc Venceslav, orožar JPO
533. Uršič Karel, vodnik 1.bat. JPO
534. Zlobec Jože, vodnik v 1.četi 3.bat. JPO
535. Božič Jože, bolničar II.bat. JPO
536. Ravbar Jože, vodnik v II.četi 3.bat. JPO
537. Malič David, vodnik v II.četi 3.bat. JPO
538. Merlak Stanislav, vodnik v zašč.četi JPO

V čin mlajšega vodnika:

360. Crel Jožko, vodnik I.čete 1.bat. JPO
361. Doganoc Nande, vodja pisarne štaba JPO
362. Vodrič Oskar, vodnik v zašč.četi štaba JPO
363. Čuk Avguštin, vodnik I.čete 1.bat. JPO
364. Mržek Metod, ekonom II.čete 2.bat. JPO

V čin desetarja:

380. Semulič Ivan, desetar v 3.bat. JPO
381. Milkovič Andrej, vodnik v II. bat. JPO
382. Vidav Boris, desetar v II. bat. JPO
383. Živc Joško, desetar v I. bat. JPO
384. Jurič Anton, desetar v I.bat. JPO
385. Jazbec Herman, desetar v zašč.četi štaba JPO
386. Pavlica Justo, desetar v III. bat. JPO
387. Klančič Davorin, desetar v III.bat. JPO
388. Gulič Lado, desetar v I.četi 3.bat. JPO

389. Furlan Lenart, desetar v II.bat. JPO
390. Klenda Jože, desetar v III.bat. JPO

Smrt fašizmu - svobodo narodu!

Politkomisar:
Boris Kraiger, l.r.

Komandant, generalmajor:
Rozman Franc, l.r.

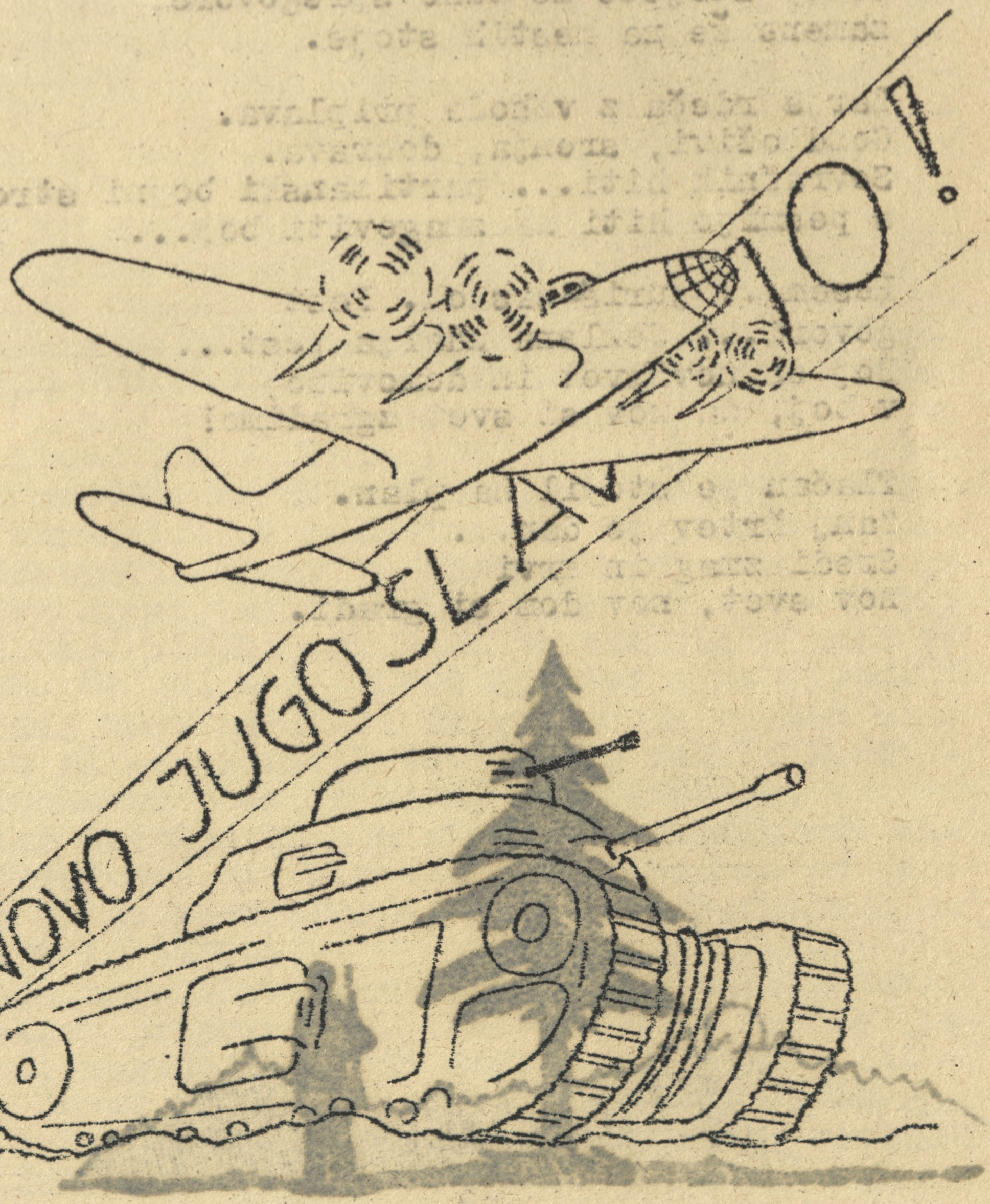

Slavojan Iztok:

M I

Gozdi šumijo in drevje ječi
v burnem viharju sredi noči.
Sence neslišne v razdaljah stoje
mirno v zaklonih...mar so mrtve?

Pesem viharjev doni, čas teče...
In sredi noči - dve uri poteče...
Sence stoječe le tiho spregovore;
zamene že na mestih stoje.

Zarja rdeča z vzhoda priplava.
Gozd oživi, srenja, dobrava.
Sovražnik hiti... partizanski bojni stroj
s pesmijo hiti na zmagoviti boj...

Pesem... juriš-naskok. Pest
govori... Jeklena udarja pest...
Boj za nov svet in domovino;
v boj, da nov si svet zgradimo!

Tlačan je stopil na plan.
Zanj žrtev je dan...
Sredi zmag in krvi
nov svet, nov dom si gradi.

NEKAJ SO POZABILI:

"Z Nemčijo za svobodo in vero", tako kruli jo švabobranci.

Pravijo, da se borijo za svobodo slovenskega naroda, za svobodo vere, ker to je nujno potrebno, ker sicer bomo Slovenci sužnji in še brez vere bomo ostali. Strašni partizani nam bodo svobodo zapravili, vero pa uničili. Grozno, mi domobranci pa smo postavljeni, da bomo naš dragi slovenski narod rešili pred popolnim uničenjem. Čeravno smo tako veliki rodoljubi, pa nas narod noče poslušati. Ubogi narod, zakaj si tako zaslepljen, da nam ne veruješ? Zakaj verjameš partizanom, da ti bodo oni prinesli svobodo, svobodo življenja in vere. Mi smo pravi, švabobranci, mi bomo rešili Slovence, ker pa je nas samih premalo, partizani bi nas takoj uničili, smo prisiljeni, da smo se zvezali z veliko Nemčijo, ki nam bo pomagala, da se popolnoma osvobodimo, da bomo gospodarji svojih domov in vere. Živela velika Nemčija, ki nam bo dala vsega, svobode, kruha in še medu, živel modri Hitler, živel in živel veseli smo in srečni, da si nas sprejel pod svoj plašč, ki je okrvavljen z našo bratsko krvjo, krvjo naših slovenskih sinov in očetov. Nič zato, če je plašč že krvav, saj smo močni in močni še več, kot od nas pričakuješ. Bomo ti vmirjali klapci in krvniki. Ne boj se, zadovoljen boš z nami, podložniki, saj bomo naredili še več gorja našemu narodu, kot si ga napravil ti. Živela velika Nemčija, živela svoboda. Z Nemčijo za svobodo.

Tako kričijo izdajalski domobranci pred našim ljudstvom, naj jim vendar veruje, da so oni tisti, ki so postavljeni, da rešijo naš narod sužnjstva in tirani je.

Toda naše slovensko ljudstvo ne naseda takim in enakim pripovedkam. Vsak se je že vprašal, kako je to mogoče, da bodo domobranci rešili Slovence, ko so pa prisegli razbojniškemu Hitlerju, da se bodo borili do zadnjega proti vsem nasprotnikom fašizma.

Domobranci se borijo proti NOV in POJ, proti našim velikim zaveznikom Ameriki, Angliji in Rusiji. Svojemu narodu hočejo napraviti še več gorja.

Ko govorijo, da je Hitler tisti, ki bo rešil nas Slovence in nas osvobodil, so domobranci pozabili povedati, kako je bilo leta 1941., ko je barbarski Hitler zavratno napadel Jugoslavijo.

Kaj so domobranci pozabili, kako je bilo, ko so Hitlerjeve tolpe pridrle na Štajersko in Gorenjsko? Ali so domobranci pozabili, kako je Hitler prepovedal po 14 dneh okupacije slovenski jezik? Ali so domobranci pozabili, da so bile takoj ukinjene vse slovenske šole? Ali so domobranci pozabili, da so morali izginiti vsi slovenski napisi? Ali so domobranci pozabili, kako so Hitlerjeve tolpe izseljevale naše zavedne - Slovence v Srbijo, na Hrvatsko, v Nemčijo, da so prišli ponoči v stanovanja in se je moralo naše ljudstvo v 20 minutah izseliti iz stanovanja in v tem kratkem času vzeti s seboj, kar je pač mogło? Ali so domobranci pozabili na obupen jok nesrečnih mater, ko so nosile v spremstvu nemških morilcev in v senci bajonetov male culice v eni roki, v naročju pa je jokal dojenček? Ali so domobranci pozabili, da je v vagonih pomrlo na tisoče in tisoče naših ljudi, ker jim švabski razbojniki niso na prevozu dali vode in hrane?

In vi, sveti in pravični domobranci, ki zatrjujete, da se s krvavim Hitlerjem borite za verc! Zakaj ste pozabili, kako so Hitlerjevi razbojniki odganjali, mučili in pretepali duhovnike? Ali niste še slišali, da so morali 70-letni starčki duhovniki zapustiti svoje bivališče in s kovčkom in odejo v roki so jih gnali SS- ovci v zapore in izgnanstvo? Zakaj ste pozabili, kako so iz minoritskega samostana v Ptuju napravili uradne prostore, patre pa izgnali?

Izdajalci in zločinci slovenskega naroda, zakaj pa tega ne povesto svojemu ljudstvu? In še ste tako podli, da imate pogum in lažete sloven

skemu narodu, da se s Hitlerjem borite za svo-
bodo in vero.

Nesrečni izrodek junaškega slovenskega naro
da, domobranci, švabobranci, podle hijene in po
nižni psi, ki ližete pete fašistični nemu Hitlerje
vemu škornju! Zavedajte se, da vsak zavedni Slo
venec danes ve, kdo je njegov borec za pravi -
co, svobodo in vero. Vsak Slovenec ve, da so to
slovenski partizani, da so to vsi Jugoslovani v
NOV in POJ, ki se borimo skupno, proti istemu so
vražniku, fašistični okupatorju!

Narodi nove Jugoslavije so ponosni, da lah-
ko svojim borcem pomagajo. Naš narod z veseljem
in radostjo podpira in preživlja, ker ve, da pod
pira svoje osvoboditelje. Vojaku NOV in POJ ne
manjka ničesar, vsega ima dovolj, ker za njega
skrbi narod. Vi, izdajalski švabobranci pa po-
nižno prejemate drobtinice, ki vam jih meče kr-
volok Hitler. Prisegli ste mu, da boste janičar
ji. Vestno sledite svoji prisegi. To dokazuje va
še "junaško" dejanje po naših vaseh, kjer ropa-
te, ubijate in požigate slovenske domove. Naš
NOV in POJ z veseljem sprejemajo vasi, trgi in
mesta, pred vami pa vse beži in trepeče!

Sedaj, ko se je pričela zadnja faza zavezni
ške borbe proti fašistični Nemčiji, ko se je z
invazijo, napadi na vzhodni fronti in z juga za
čela pod mogočnimi udarci naših velikih zavezni
kov Amerike, Rusije, Anglije in naše NOV in POJ
drobiti "nepremagljiva" nemška država, se še ob
jemate z največjimi zločinci in povzročitelji -
vsega gorja na svetu!

Tako odločno, kot bo premagana nacistična -
Nemčija, tako odločno boste pokončani izdajal -
ski švabobranci! Ko bo skoro prišel dan obraču-
navanja za vse tiste, ki so povzročili trplje -
nje in gorje našemu narodu, boste tudi vi pri-
šli pred zatožno klop. Sodilo vas bo ljudstvo ,
sodilo vas bo trdo in odločno! Vse gorje, ki ga
zadajate našemu narodu, mora biti maščevano. Po-
končane vasi in nedolžne žrtve, ki ste jih za-
krivili, kličejo po maščevanju! Kakor so se na-

ši veliki zavezniki dogovorili, da ne bo ušelmi ti en povzročitelj gorja. Roka pravice jih bo našla, ker zločinci ne bodo imeli prostora na zemeljski obli, da bi se skrili. In takrat boste tudi vi prejeli zasluženo kazen!

Maks

Srečko Kosovel:

S T A R K A Z A V A S J O

Lačni otroci leže jo na senu,
burja vihra skozi lino,
pod nizkim, sivim čelom hiše -
noč je pokrila ravnino.

Mali sanja: Droben krompirček,
ne eden - polna skleda.
Tiho stopa za vasjo
raztrgana sivka Beda.

Drugi sanja: krompirček v obliki
prgle ročice ogreje.
Tiho stopa za hišami
in se hudono smeje.

Tretji, četrti in peti in vsi -
tisoč in več - jaz ne morem spati.
Ničesar nimam in vendar mislim
vse, o vse bi vam moral dati!

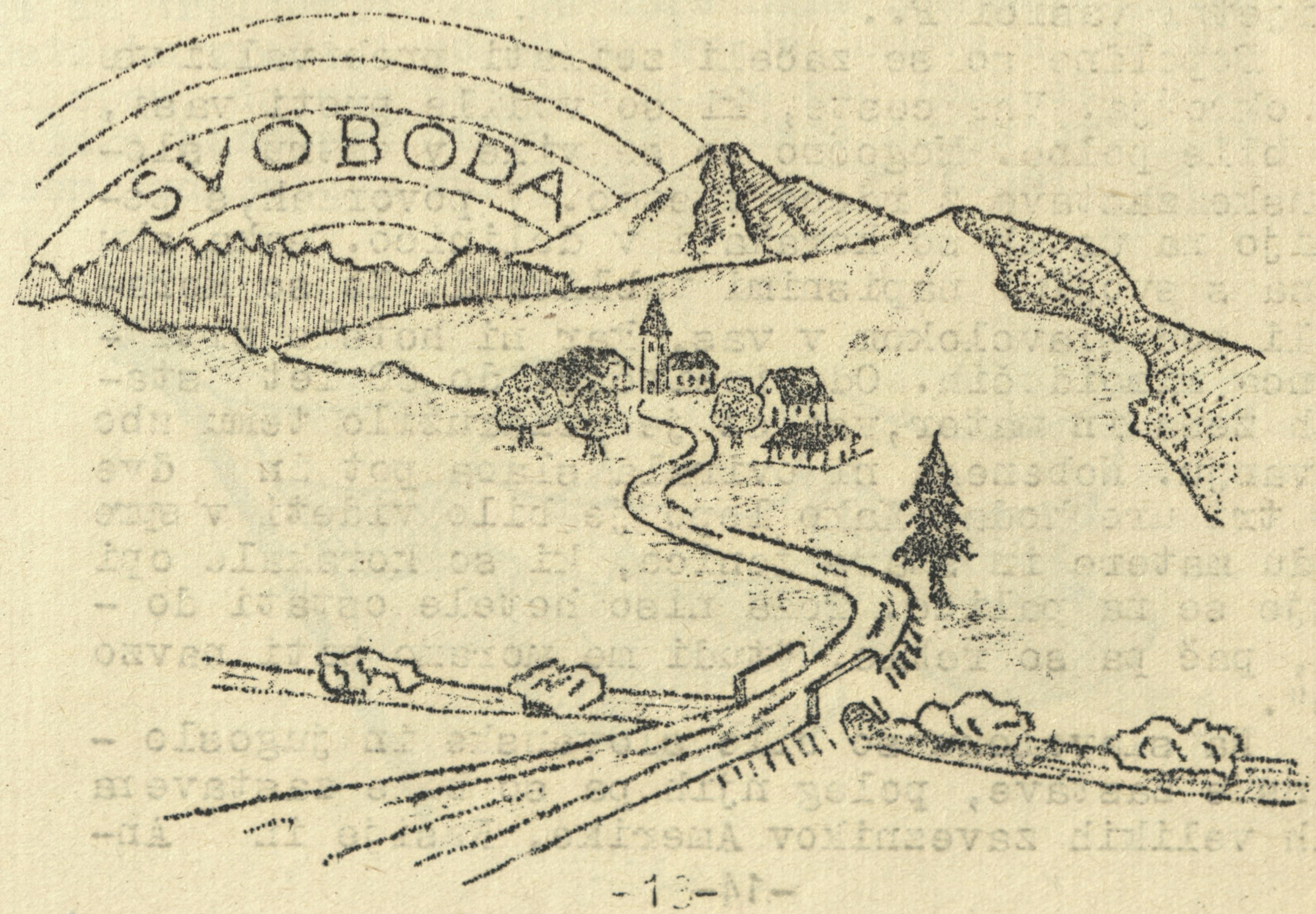

VOLITVE, VOLITVE...

Primorski Slovenci bodo tudi volili. Ali je res, da smo tudi mi prišli do teh osnovnih pravic človeka, da svobodno in prosto voli tistega, kateremu zaupa usodo svoje vasi, svojega kraja, svojega naroda? In še tajne volitve!

Da, res je. Niso samo prijetne sanje, o svobodi, o svobodnih volitvah. Ne, danes postaja to dejstvo. S svojo borbo in premagovanjem vseh težav, ki jih današnja borba proti okupatorju in vsem protiljudskim klikam zahteva, smo Slovenci pokazali, da smo zmožni več prestati in prenesti, kot se je od nas pričakovalo. Fašistična Italija nas je imela za samostojno življenje ne sposobne.

Združeni v OF smo z našo junaško vojsko dosegli to, da se danes vršijo povsod po našem osvobojenem ozemlju svobodne volitve. Kjer pa še volitve niso bile izvedene, se pa vršijo volilne/sestanki.

V nedeljo 18.junija je bil takšen mogočen volilni sestanek v Vipavski dolini, v majhni, toda prijetni vasici P..

Popoldne so se začeli zbirati prebivalci vsega okrožja. Vse ceste, ki so vodile proti vasi, so bile polne. Mogočno so se vile v vetru slovenske zastave z rdečo zvezdo. V povorkah, s pesmijo na ustih so korakali v dolinico. Vsaka skupina s svojimi napisnimi tablicami. Ko so korakali pod slavolokom v vas, kar ni hotelo biti - konca mimoidočih. Od pionirčkov do 60 let starih žena in mater, vse se je pridružilo temu zborovanju. Nobenega ni ovirala slaba pot in dve do tri ure hoda. Kako lepo je bilo videti v spre vodu matere in stare ženice, ki so korakale opi raje se na palico. Toda niso hotele ostati do - ma, pač pa so rekle, "tudi me moramo biti navzoče".

Na slavoloku so bile slovenske in jugoslovanske zastave, poleg njih pa so bile zastave naših velikih zaveznikov Amerike, Rusije in An-

glije. Vsa pot je bila okrašena z napisi, ki so pozdravljali svobodne in tajne volitve, pozdravi maršalu tov. Titu, zaveznikom in svobodni federativni Jugoslaviji.

Ko so bili vsi zbrani pred odrom, kjer so bili zbrani naši politični delavci, so sledili govori, kjer je bila razložena pomembnost tega sestanka. Ljudstvo je prekinjalo govornike in - vzklikalo tovarišu Titu, svobodni Sloveniji, močni novi Jugoslaviji, našim zaveznikom in naši hrabri vojski.

Po končanih govorih je sledilo petje, ki pa že ni bilo več petje, ampak glas srečnega Primorskega Slovenca - Slovenke, ko je videl, da je naša borba, kjer sodeluje ves narod, rodila velike uspehe in nas bo v najkrajšem času privedla do popolnega uničenja vseh naših sovražnikov, nam pa bo ostala tako željno pričakovana in z žrtvami naših sinov priborjena zlata svoboda.

Vsi bomo volili! To je bilo geslo dneva!

Ko so se zborovalci razhajali, so bili vsi enih misli, da nekaj takšnega, tako veličastnega, še niso doživeli. Pozabljeno je bilo vse gorje in trpljenje, ki ga mora naše ljudstvo prenašati in vračali so se na svoje domove s trdnim sklepom, da nas ne more nihče več zadržati od našega končnega cilja, da zadamo okupatorju in vsem izdajalcem smrt, narodu pa svobodo!

Maks

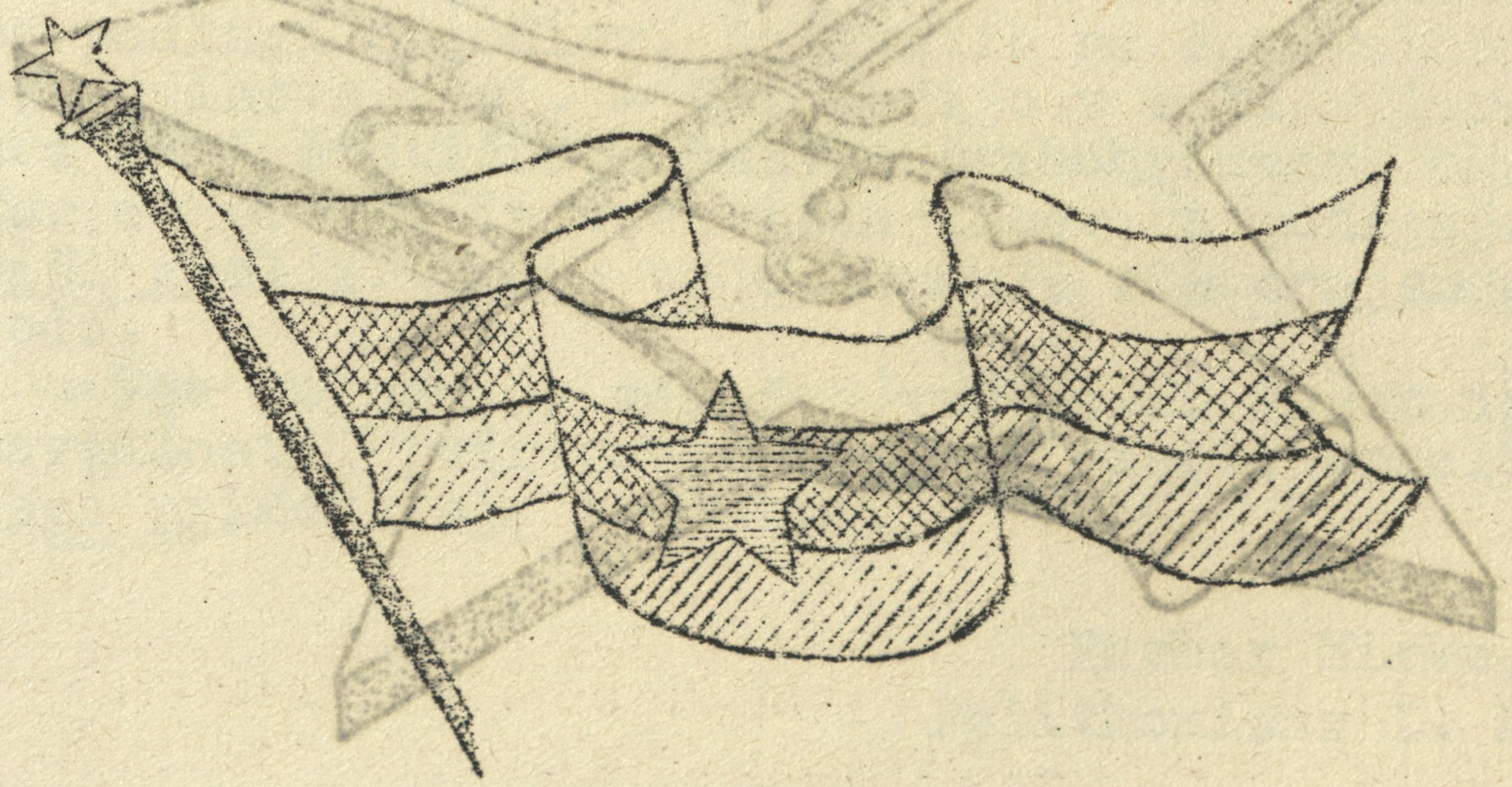

France Kosmač:

P A R T I Z A N

Tako je z mano, da; da globin sem dan
in noć dojel, lepoto in neurja.
Raz mene je spihala ostra burja
navlako staro, zdaj sem partizan.

Prečesto pade kdo na mrtla tla...
a iz temin rasto postave silne,
vsak dan močnejše, vsak dan grevilne,
in v vseh srcih ogenj plapola.

Samoten potnik zdaj sem zaživel:
vsak hip v nevarnosti trdno stojim -
njen žlahtni sad je v meni dozorel.

Močan sem v sebi, ker razločno čutim,
svoboden sem, čeprav ne doživim
svobode, ki jo za obzorji slutim.

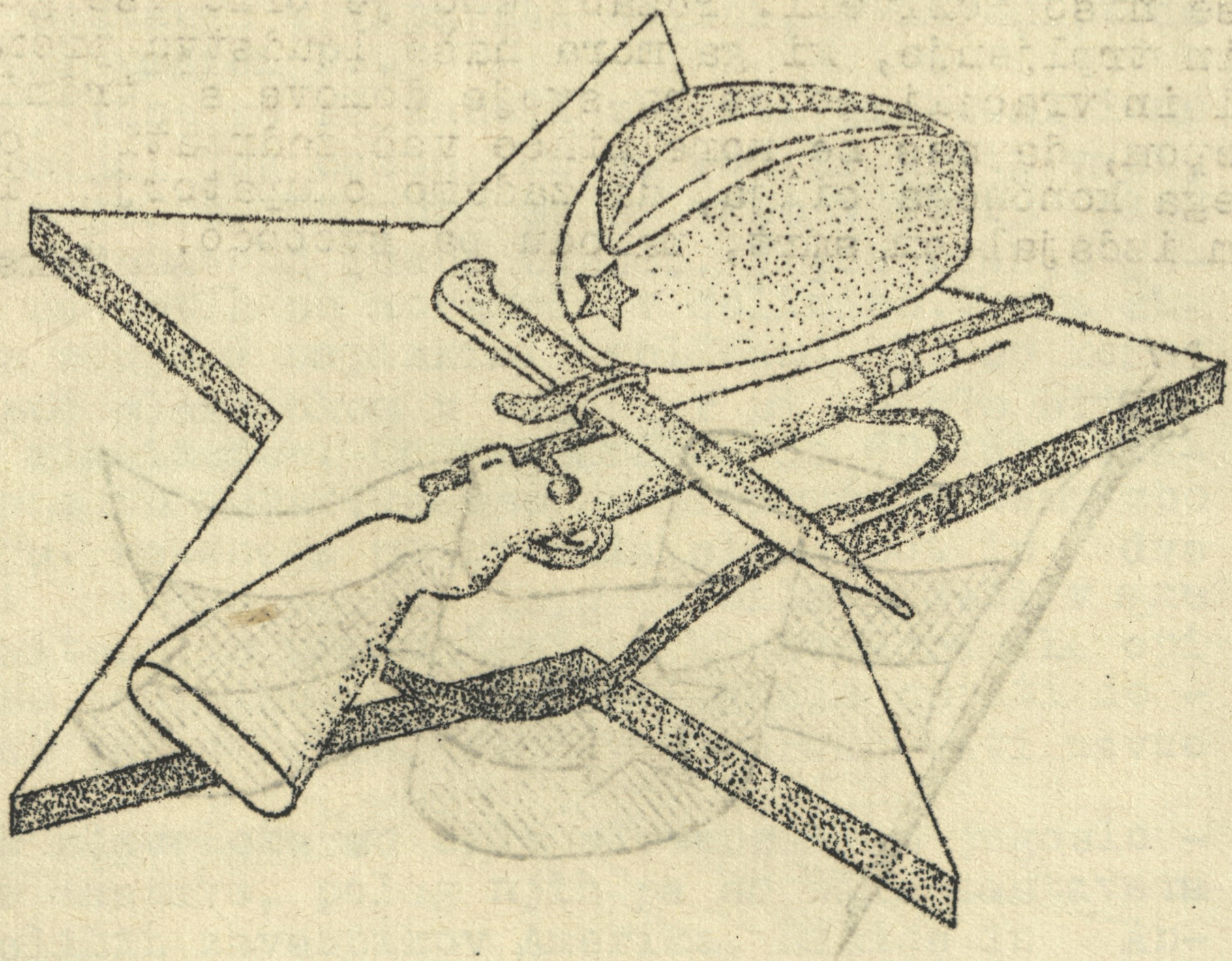

MORALA NAŠEGA LJUDSTVA

16. maj 1943. je ostal dobro v spominu vsem prebivalcem iz vasi R., ker so tisti dan pridrvele v vas fašistične pošasti in požgale vse hiše. Pobrali so vse: pohištvo, opremo, živež, živino in sploh vse, kar se je nahajalo v lepih kmečkih hišah. Žene in otroke so pretepli, može, fante in dekleta pa odgnali v internacijo. Nekaj so jih tudi po hudih mukah pobili. Maščevali so se nad civilnim ljudstvom zato, ker so tisti dan v bližini napadli partizani fašiste.

V spomin na ta dan so letos praznovali prvo obletnico fašističnega razdejanja z malo prireditvijo. Tudi jaz sem bil poslan tja z malo skupino tovarišev. Ob prihodu v vas se mi je srce skrčilo ob pogledu na požgane hiše. Ko sem govoril z ljudmi, sem imel priliko občudovati njihovo izredno visoko moralo, navdušenje in predanost naši borbi. Ni jim žal za požgane domove, ne obžalujejo trpljenja in muk, prestanih po zaporih in internacijah. S ponosom se spominja-jo padlih žrtev, za katere imajo trdno upanje, da bodo maščevane in kri, ki je bila od njih prelita, ni tekla zaman.

Že se vidijo uspehi. Otroci se z veseljem učijo materinskega jezika, kateri nam je bil pod fašistično vlado prepovedan. Naši pionirčki so igrali igrico, ki so jo vaščani sami sestavi-li na podlagi dogodkov, doživetih na dan razdeljanja njihove vasi. - Vsi gojijo v sebi izreden srd do fašistične pošasti, švabobrancev, okupatorjev Fricev in vseh izdajalcev, ki požigajo po naši zemlji. Imajo trdno upanje v skorajšnjo svobodo.

Vse to nam je odličen vzgled in jasen dokaz zavednosti, požrtvovalnosti in visoke morale našega primorskega ljudstva.

Ravbar Mirko,
Politkomisar I. Bat.

V S E V S T A J A !

Pomlad je tu pred nami.
Narava vstaja v cvetju v zlati.
Ptički spletajo si gnezda nove,
da tam vzgojijo spet sinove.

Vse pripravlja se k vstajenju,
mlado, staro k novemu življenju.
Starček pojavi se na njivi
s semenom, krampom in živino.

Posejali bomo zemlje vsako ped,
da bakor lani nam bo obrodilo spet;
za vse hrane bo zadosti,
za nas in naše fante v hosti.

Težavno tam je njih življenje,
ko na dece, starčkov gledajo trpljenje;
že ena misel vse oblega,
da to je čast, ki jo Sloveniji je treba.

Tovariši, saj to nam ni trpljenje,
le dolžnost, ki kliče novo nam življenje,
življenje sreče in zavesti,
da ostanemo sinovi Slave zvesti.

Politdelegat
Franc

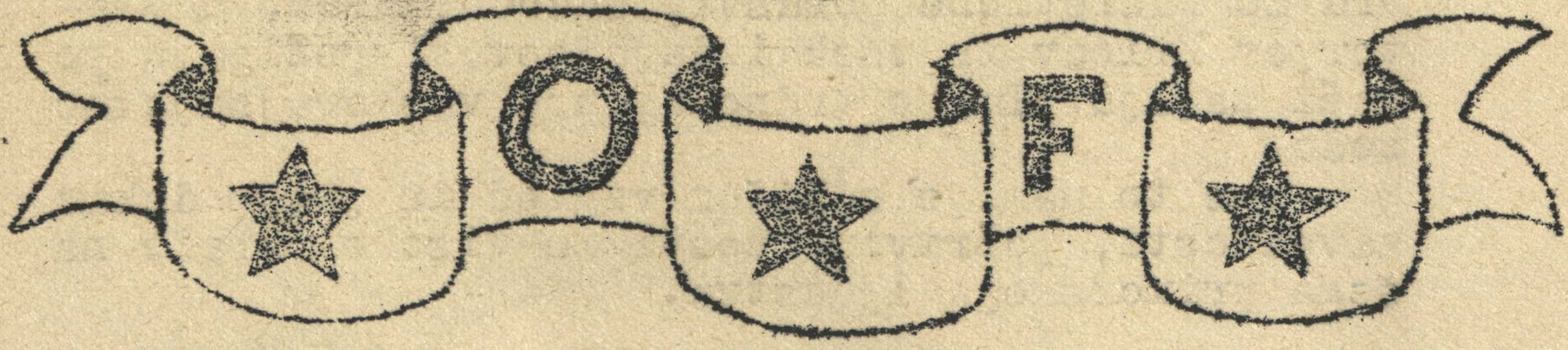

BORBA PROTI OKUPATORJU IN DOMAČIM IZDAJALCEM

Borba, katero vrši NOV in POJ, je sveta in veličastna, v kateri kujemo mladi Slovenci in vsi zavedni Slovenci sploh svojemu narodu svobodo in prostost. Do sedaj Slovenci svobode ni smo poznali. Bili smo sužnji in hlapci, trpeli so naši predniki v suženjstvu in gorje je prihajalo iz roda v rod.

Pa tudi za nas je prišel čas prebujenja in vstajenja. Odlagamo grenko breme suženjstva. Zavedamo se, da so za osvoboditev potrebne žrtve, toda radi jih žrtvujemo, saj vemo, da bo vse gorje težke in krvave borbe poplačano z zlato svobodo. Naša borba proti okupatorju je neizprosna, kajti zadal nam je preveč gorja, da bi mu mogli odpustiti. Dokler ne bo naša sveta zemlja očiščena poslednjega okupatorja in domačega izdajalca, ne bomo odložili orožja iz svojih rok.

Prav tako dosledno pa se bomo borili proti izdajalcem, ki ponižno ližejo pete nemškim fašistom in jim služijo v njihovem zločinskem početju.

Z ramo ob rami z ostalimi narodi nove Jugoslavije pod vodstvom našega maršala tov. Tita čistimo našo zemljo in osvobojeno ozemlje se veča iz dneva v dan.

Ponosni smo, da se borimo, ker težave naše borbe priznavajo po vsem svetu.

Z naglico se bliža dan rešitve in osvobojenje našega naroda. Takrat bomo pa obračunali z vsemi domačimi izdajalci, ki bodo dobili kazen, katero zaslužijo.

Pahor
III.Bat.

KORAČNICA ZA II. BATALJON

Mi smo junaki partizani,
mi vseh slovenskih fantov cvet.
Po vsej Sloveniji poznani,
zdaj ustvarjamo pravičen svet.

Mi v senci ljubljene zastave
obiščemo prav vsako vas,
in boje bijemo krvave
ter smrti gledamo v obraz.

In vedno se v teh borbah prvi
naš drugi bataljon bori,
in ne odneha, dokler v krvi
sovražnik poslednji ne leži.

Odločno tolčemo sovraga,
ki se nam stavi v bran,
in tako od zmage pa do zmage
hitimo svobodi naproti!

Štempihar Nimanič

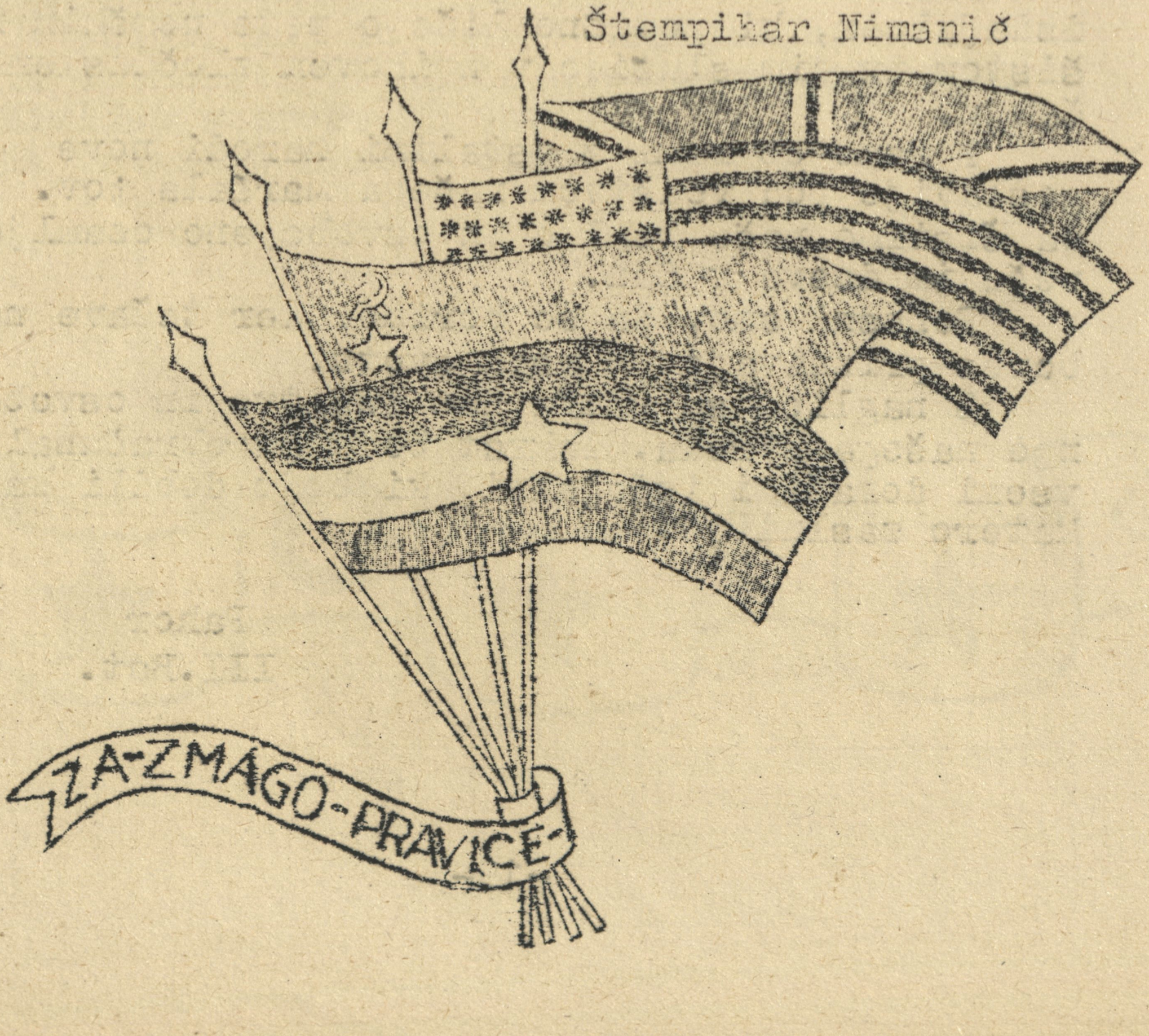

NEMŠKO DOMOBRANSKA KULTURA

Reportaža vojaške akcije na Gaberku Storje-Senožeče

Imeli smo taborišče v bližini sovražniko-ve postojanke v Senožečah. Do nas je prišel glas, da bo prišlo naslednji dan 2.IV. iz Trsta pojačenje v senožeško postojanko. Zato je Štab II. bataljona poslal v zasedo na Gaberk patrolo 34 mož, da napade sovražnika, ki bo privozil mimo. Ob štirih in pol so bili že na licu mesta. Dolgo so čakali in ugibali, če bo prišel sovražnik . Dolgčas so pregnjali s pripovedovanjem dogodivščin iz partizanskega življenja. Prišel je pol dan, čas kosila. Sovražnika pa od nikoder. Komandir Lado pravi: "Rad žrtvujem današnje kosilo , samo da bi prišli ti nemški razbojniki, mi bi jim že pokazali, kaj se pravi voziti po naših cestah." Ob 13. uri se zasliši rahlo brčanje motornih vozil. Srce nam za hipec zastane, potem pa še hitreje bije. Naše oči so napeto gledale po cesti proti Storjem. "Glej", zašepeta Mirko, kazaje z roko v neko piko. "Eden je, tricikelj, še drugi, potem pa avto, potem pa še nekaj večjega, to je kamion". Jožko pa mu pove, da je še nekaj vozil za temi. "Danes pa bo dela", pravi drugi tovariš. Nato so se vozila toliko približala, da smo mogli presoditi sovražnikovo moč. Bilo jih je kakih 50 dobro oboroženih. Raz kamijona sta gledala naravnost proti nam ena težka "Breda" in en "šaro".

Naša zaseda je bila premajhna, da bi lahko odprla ogenj na vsa vozila hkrati. Komandir tov. Lado, vodja zasede je naglo presodil položaj in ker je presodil, da bi naš napad ne imel popolnega uspeha, je ukazal, naj ne streljamo. Ko je sovražnik vozil mimo, so stiskali pesti in jim grozili: "Le počakajte, vam bomo že pokazali."

Takoj so bili poslani kurirji v taborišče po ojačenje, ki je bilo v najkrajšem času na mestu. Politkomisar bataljona tov. Mirko je pripeljal še 35 tovarišev, ki so jih razdelili po

zasedi tako, da ne bi moglo uiti iz zasede nobe no vozilo, ki bi privozilo vanjo.

Ko smo tako čakali, so se nenadoma zaslišali streli iz Dol. vasi. Kmalu nato se je videl gost, črn dim, ki se je dvigal iz te vasi in klical po maščevanju.

V vasi pa je civilno ljudstvo trepetalo v groznem strahu pred razbojniki. Tam je razgrajalo kakšnih 60 SS-domobrancev, ki so ropali in požigali. V vaški gostilni so bili trije naši tovariši, bataljonski intendant, obveščevalec in godec. Ker nisc imeli možnosti umika, so se skrili na podstrešje. Ko so požigalci preiskovali hišo, so našli dva tovariša ter jih gnali na trg pred gostilno.

Med tem, ko so nekateri ropali po hišah, so drugi vlačili prebivalstvo na trg. Tam so krvniki vzeli iz skupine dva naša tovariša in 6 vaščanov in jih brez vsakega razloga ustrelili. Med tem časom je zagorela gostilna, nakar so zločinci vrgli trupla ustreljenih v ogenj.

Ko so se SS-ovci bližali vasi, jih je naša izvidnica zapazila in javila v taborišče. Takoj je skupina tovarišev odšla iz taborišča v vas, da iščejo razbojnike. Tam so naleteli na ubijalce, pa žalibog, prepozno, ker ti so že izvršili svoje zločinsko delo. Kljub temu so naši začeli streljati nanje, nakar so se razbojniki umaknili, vozeč s seboj nakradeno blago, v vasi pa so pustili jok in stok ubogih sirot.

Ko je ljudstvo zagledalo naše tovarise, jih je radostno sprejelo in jih prosilo, naj maščujejo padle Slovence. - Tovariš, ki je bil ves čas v goreči hiši, je imel s prihodom naših tovarišev v vas možnost, da se je rešil iz goreče ga poslopja.

Na kraj zasede so prišle tovarišice in sporočile o grozodejstvih domožgalcev. Težko je bilo ob tej novici brzdati borce, ki so hoteli takoj nad razbojniško tolpo. Politkomisar jih je miril, naj počakajo, ker bodo imeli vsak trenutek možnost maščevanja, ker se bodo zločinci u-

mikali po poti, kjer imamo zasedo.

Časzvonilo je Zdravamarijo, sovražnika pa še od nikoder.

"Kaj bo, če ne bodo prišli", so še spraševa li tovariši. Žalostni so začeli postajati, ker so mislili, da sovražnik ta dan ne bo prišel in se ne bodo mogli maščevati. Ob 21.uri pa se ne-nadno zasliši ropot motorjev.

"Prihajajo", so šepetali tovariši. Vsak je stisnil svoje orožje in željno čakal, kdaj se bo lahko maščeval.

Vsa vozila so bila že v zaseči. Takrat pa so naše strojnice, brzostrelke in puške zapele svojo maščevalno pesem "Smrt sovražniku"!

Kot bi trenil, so vsa vozila obstala, razen prvega motorja, ki je bil že izven zasede. Tudi iz tega vozila sta se zvrnila dva mrtva sovražnika. Po polurni bitki, dvakratnem juriša, je bil sovražnik premagan.

Uspeh naše akcije:

14 mrtvih, 11 ujetih; zaplenjenc je bilo: 3 lahke strojnice, 5 brzostrelk, 15 pušk, ena mav zerica, 4 samokresi in mnogo drugega vojaške ga materiala in živeza. Vsa vozila smo uničili.

Zadovoljni in veseli, da smo se maščevali nad zločinci in jih pokončali, smo se veselo vrnili v taborišče.

Bogomir

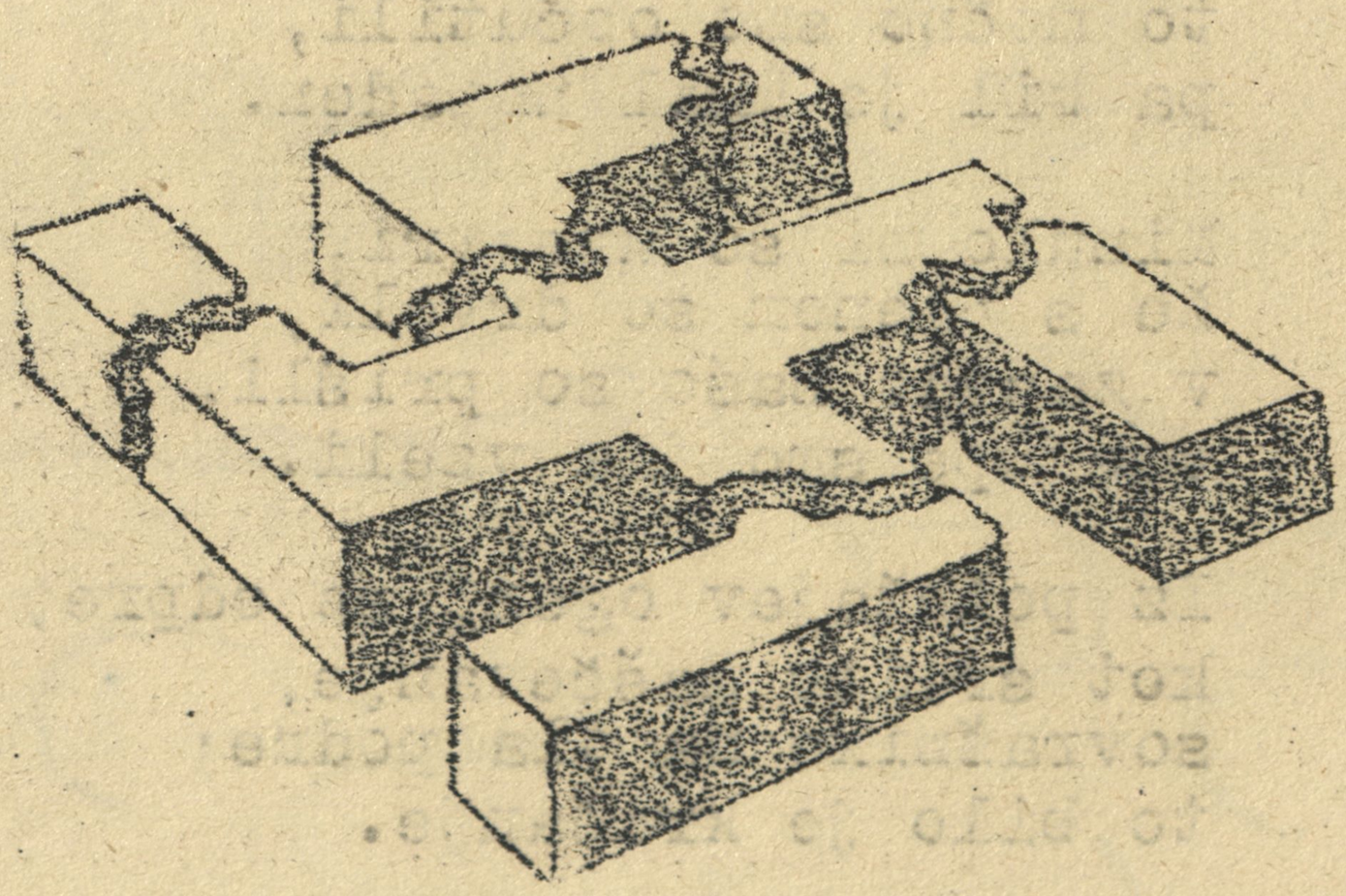

AKCIJA PRI DOLENJI VASI

Na položaje četa šla je,
tam pri Dolenji vasi
in cele ure čakala,
res težki so bili časi.

Ko pa poldan je odzvonil
in sonce močno s'jalo,
sovraga po cesti privozil,
napasti se ni dalo.

Je naša moč premajhna b'la,
pustili smo jih mimo.
Kolona mirno naprej je šla,
takoj pomoč dobimo.

Pojačenje nam prihiti,
do ust oboroženi,
da kadar ti nazaj bi šli,
napad bi bil jekleni.

Ne mislili, da je sovrag
med tem v bližnji vasi,
imel civile je v rokah,
to niso bili špasi.

Oropal, moril je ljudi
in dva tovar'ša naša,
to močno smo občutili,
pa bil je kmal napaden.

Minulo ni še ure tri,
že s plenom so drveli,
v zasedo našo so prišli,
vse upe smo jim vzeli.

Iz položajev ogenj se odpre,
kot srdito maščevanje,
sovražnike na tla podre;
to bilo je kričanje.

Na "juriš", slišal se je glas,
da se zdaj osvetimo,
maščevanja prišel že je čas,
nazaj vse plen dobimo.

Že noč se temna razgrnila,
ko bilo je vse končano,
končana bila sovražna sila,
orožje njih razd'jano.

To bil je res plačila dan.
Tako naš narod hoče,
se hrabro skazal partizan,
do naroda je srce vroče!

P. Ludvik,
I. bat.

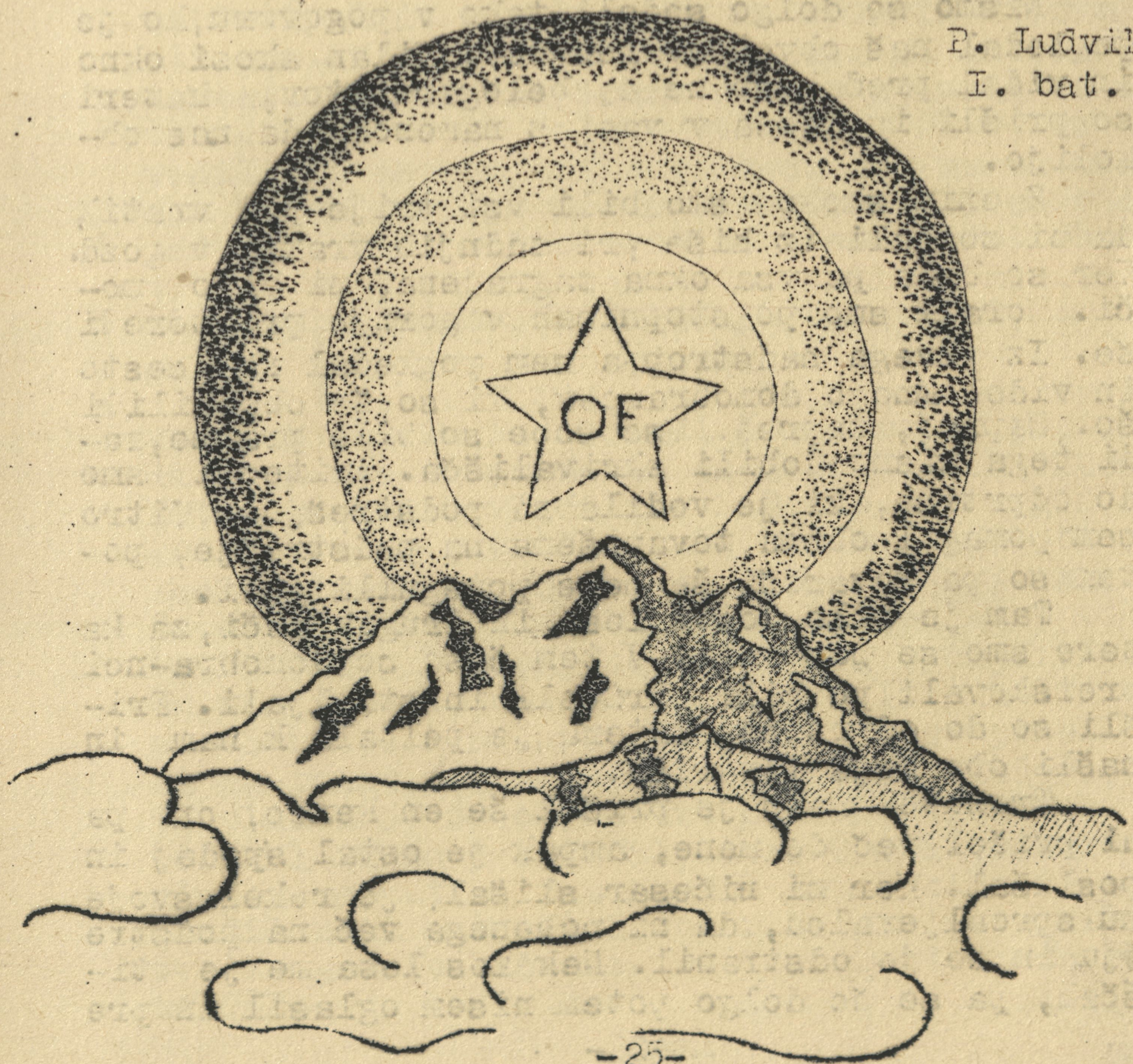

M O J D O Ž I V L J A J

Ko sem šel 2.junija službeno z bataljonskim intendantom v D. vas, mi je rekel tov. komandant, naj se pazim, da me ne ulovijo Nemci. Nasmehnil sem se mu in odgovoril, naj bo brez skr bi radi mene.

Prišlo bi pa kmalu tako, kot je on rekel.

V vasi smo kmalu izvršili naša opravila,ker pa smo morali čakati referenta, smo se podali v gostilno na kozarec vina. Tam se nam je pridružil še naš obveščevalec, ki se je mimogrede ustavil v vasi.

Pogovor se je obračal, kakor vedno o aktualnih točkah našega življenja.

Nismo še dolgo sedeli tako v pogovoru,ko je pogledal naš obveščevalec tov. Milan skozi okno in videl pred hišo nekaj belogardistov, kateri so prišli iz gozda v vas, z namenom, da nas obkolijo.

Z enim skokom smo bili vsi trije pri vratih, da bi zbežali iz hiše pri zadnjih vratih v gozd. Ker so bila pa vsa okna zagrajena, ni bilo moči. Morali smo po stopnicah v gornje prostore hiše. Iz prvega nadstropja sem pogledal na cesto in videl mnogo domobrancev, ki so že obkolili hišo. Naprej, naprej. Vse sobe so bile prazne,radi tega nismo dobili skrivališča. Splezali smo do odprtine, ki je vodila na podstrešje. Hitro sem pomagal obema tovarišema na podstrešje, potem so pa tovariši še mene potegnili gori.

Tam je bilo dosti lesa in drugih reči,za katere smo se poskrili. V tem času so domobranci preiskovali po hiši, kričali in streljali. Prišli so do odprtine, katera je peljala k nam in našli oba moja tovariša.

Trenutek nato je prišel še en Nemec, on pa ni prišel več do mene, ampak je ostal spodaj in poslušal. Ker ni ničesar slišal, je rekel svojemu spremljevalcu, da ni nobenega več na podstrešju in se je odstranil. Nek kos lesa me je tiščal, pa se že dolgo potem nisem oglasil in pre

maknil s svojega neprijetnega položaja. Premišljeval sem, kaj naj storim, ker sem dobro vedel, da bodo tolovaji hišo zažgali. Nisem se motil; kmalu po odhodu Švabov se je začel zbirati na podstrešju gost dim, ki je potrdil moje domneve.

Kaj sedaj? Počakati konca v plamenih?Slišal sem, kako je pisana svojat kopala po vasi in nosila plen na vozove. Čul sem presunljiv krik in jok otrok ter žena. Moderni tolovaji so vrgli še nekaj bomb v hišo in se temu junaškemu dejanju glasno krohotali!

Dihati nisem mogel več, voda mi je lila iz nosa in oči, videl nisem nič, dušil me je dim. Po dolgem času se mi je vendar posrečilo,da sem se dotipal do odprtine in se spustil v prvo nadstropje. Gost dim in vročina sta mi skoro vzela zavest. Z zadnjimi močmi sem se splazil do odprtino, kjer se je malo svetlikalo. Odprtina je vodila na majhen balkon. Vrgel sem se na tla,da sem zajel svežega zraka, ker sicer bi se v dimu zadušil. Radi silne vročine nisem mogel obstati, po vseh štirih sem se splazil na zid.Tam je bilo bolj znosno, bila je pa nevarnost, da me opazijo Švabi in domizdajalci.

Iz tega kritičnega položaja sem opazoval,kako so Švabi in izdajalski švabobranci postrelili moja dva tovariša in še šest drugih vaščanov. Mrtve so potem vlačili v hišo in jih vrgli na ogenj. Ko sem premišljeval, kam naj odskočim,sem zaslišal strele pred vasjo. Vsa raboţniška banda se je strelov prestrašila in jo hitro odmarila iz vasi. S seboj so odpeljali v naglici samo en voz živeža, ostalo so pa morali pustiti v vasi.-Streljali so naši tovariši,ki so prišli vasi na pomoč,in me rešili obupnega položaja,kajti plamen je že objel vso hišo.Še trenutek sem počakal in se prepričal,da so Švabi in njihovi hlapci zapustili vas.Skočil sem z zidu in se pridružil naši patroli.S tovariši smo potegnili mrtve iz goreče hiše in rešili,kar se je še rešiti dalo.

Ludvik .

P A R T I Z A N K A

Sovražna roka se dviguje,
na vse strani načrte kuje,
da bi nas partizane obkolila
in v ujetništvo odpeljala.

Hitler pa za hrbtom plane,
da nam vso Primorsko vzame.
Mi partizani smo vztrajni vedno,
to bomo odbili redno.

Ko zdaj v poznih letih
na straži moram stati,
in zraven si to mislim,
da konec bo enkrati.

In v srcu mojem želja
mi vedno hrepeni
po zmagi in po slavi
do konca mojih dni.

Bolničarka
Zdravka

IGRALSKA SKUPINA II. KORPUSA NAM JE PRIREDILA PRIJETEN VEČER

Proti večeru je prišel na naš Štab tovariš v angleški uniformi. Radoveden sem ga opazoval, in želel vedeti, odkod prihaja, pa se nisem upal približati, ker sta s politkomisarjem tov. Mojzesom zaupno govorila. Prav nič se mi niso zdele poznane njegove poteze. Videl sem, da me tujec prav pozorno opazuje. Nenadoma slišim svo je ime, dvignem glavo od dela in pogledam, kdo me je klical. Videl sem prišlega tovariša,ki se mi je nasmehnil. V tistem trenutku sem ga spoznal.

"Joco.....!"

"Marjo.....!" "Pa si res ti?"

"Da, prav jaz sem, Tvoj Joco."

"Hvala Bogu, da te vidim živega, ker zvedel sem žalostno vest, da si padel v boju pri Godoviču."

"Kakor vidiš, tisto ni res, sovražnikova kro gla se me izogiba."

"Kakšen srečen veter pa te nosi tod?"

"Veš, kar sem ti o božiču obljubil,sem pri šel danes izpolnit."

"Pa kaj boš naredil, ko si sam?"

"Ne, nas je cel vod samih pridnih fantov,pa boš že sam videl in sodil, ter spoznal boš, da mi partizani tudi v tem pogledu ne spimo. Sedaj pa sem prišel vabit ves odred na naš miting."

V kratkem času je vedelo že vse moštvo, kdo je tovariš v angleški uniformi. Komaj je čakalo ure prireditve. Ob določeni uri smo bili že v vasi in čakali mitinga. Zbrala se je vsa vas,naš štab, II. bataljon, ter moštvo Komande mesta Ajdovščine. Bilo nas je veliko število.

Po pozdravu zastavi in narodni himni je naš politkomisar tov. Mojzes imel kratek govor o naših Bazoviških padlih junakih, imenovanju "Soške" Brigade v Udarno "Bazoviško" ter o Heroju Vojku. Nato je prešel k veselim točkam progra - ma, ki je bil zares prav pester.

Po vsakem prizorčku so prisotni navdušeno ploskali. Najbolj sta ugajali ljudstvu pesmica "Na juriš!" in zadnja točka "Hitler in Mussolini". - Po končanem mitingu se poslušalci kar niso mogli oddaljiti od odra, želeli so, da bi igralci kar naprej uprizarjali spored. Povsod se je slišalo: "Kako krasno, ti pa znajo, kar vso noč bi jih poslušali. Škoda, da ne morejo ostati pri nas še nekaj dni, da bi jih še slišali."

Kaj hočemo, tudi druge edinice in vasi imajo pravico jih spoznati in biti deležni malo po štenega razvedrila, kakor smo ga bili mi.

Bogomir

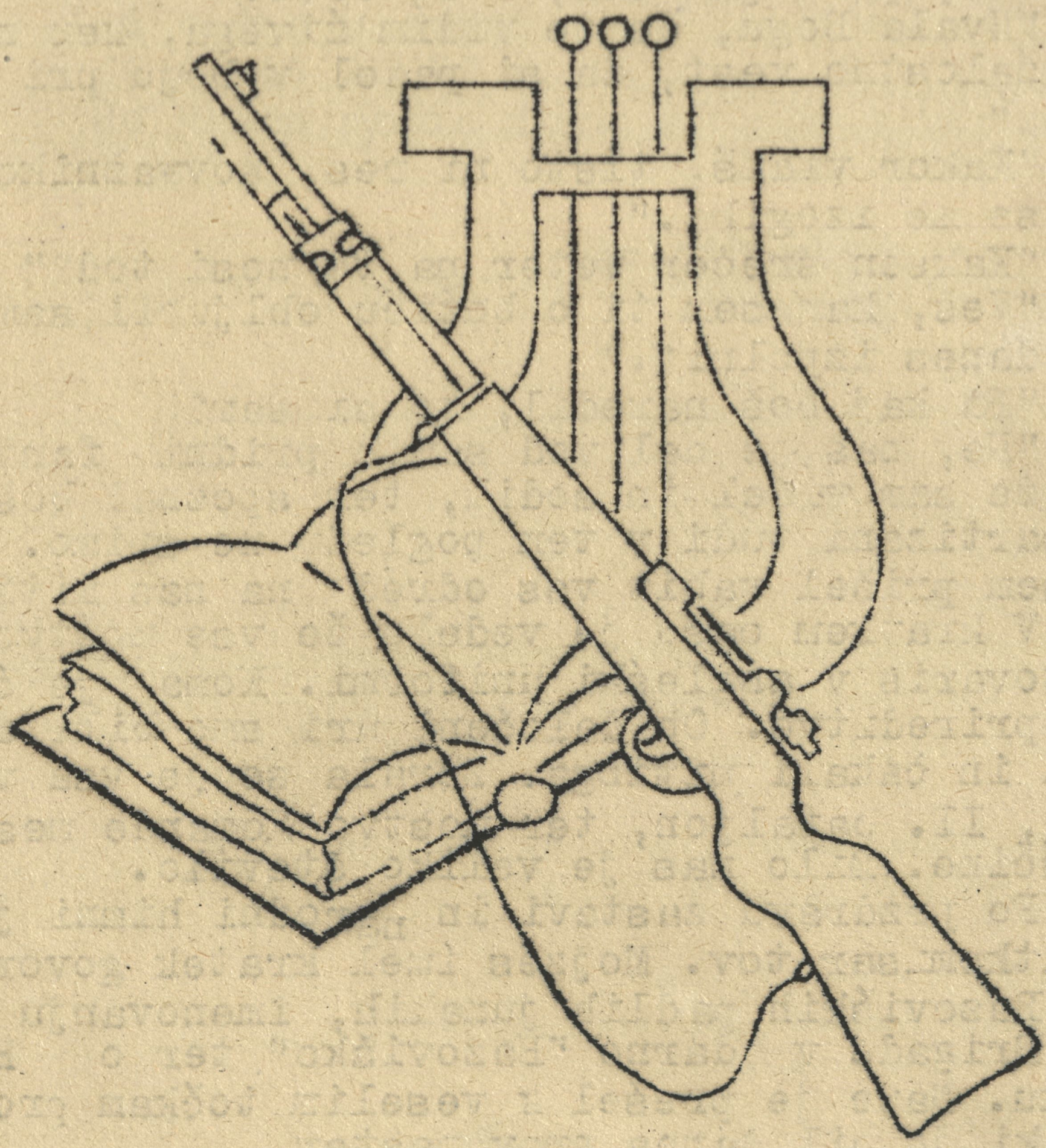

22.V.44. je II. MSV rušil ter onesposobil za bivanje vojašnico v Novi vasi na Spodnjem Krasu; prav istega dne je naš I.MSV miniral železniško progo pri Košani. Na mine je privozil tovorni vlak s 40 vozmi. Naloženi so bili s premogom, lesom in drugim materialom. Učinek: 9 vozov popolnoma uničenih, lokomotiva in osta li vozovi iztirjeni in hudo poškodovani. Material 9 voz je bil nakopičen vesna en kup. Promet je bil prekinjen na enem tiru za 34 ur, na drugem pa 96 ur.

23.V.44. je II. MSV porušil 4 električne stolpe pri vasi Matuvnje. Tok je bil prekinjen za 48 ur.

25.V.44. je III. bat. izvršil napad na sovražnikovo postojanko v Vižovljah in na železniško progo. Uničenih je bilo deset tračnic; promet je bil prekinjen za 12 ur.
je II.MSV miniral dvotirno železniško progo Sežana-Divača pri vasi Herče. Uspeh: litorina iztirjena in močno poškodovana, 4 mrtvi in več ranjenih.Naše izgube nobene.

27.V.44. je II. MSV miniral dvotirno železniško progo pri Vižuvljah.Na mine je privozil vlak. Lokomotiva je bila iztirjena,prevrnjena in močno poškodovana.Promet je bil prekinjen za 10 ur;
je II. MSV porušil pri vasi Mavhnje 4 električne stolpe daljnovoda.

28.V.44. je patrola III.bat. v zasedi pri Tomaju ranila enega Nemca.

21.V.44. je četa III.bat. napadla nemško četo pri Volčjem gradu. Sovražnikove izgube: 2 mrtva, 6 ranjenih;zaplenjeno je bilo: 6 seržerjev in 1 zaboj za municijo.

29.V.44. je III. MSV miniral dvotirno železni -

ško progo pri Tržič-Cervinjan pri Ronkah.Ob 23. uri je privozil na mine vojaški vlak. Uničen je bil skoro popolnoma cel vlak in posadka. Pet nemških oficirjev so našli ob strugi reke. Promet je bil ukinjen na enem tiru za 15 ur,na drugem pa za 68 ur.

31.V.44. je patrola 3 mož II.bat. napadla pri Senadolah 2 kamiona polna mostva.Poškodovan je bil 1 kamion in 9 sovražnikovih njenih. Naše izgube nobene.

je II.MSV miniral progo Opčine-Repentabor. Na mine je privozil delavski vlak od organizacije Todt. Učinek:Lokomotiva in 3 vozovi uničeni, 10 mrtvih in 28 ranjenih, deloma Nemci, fašisti in delavci.

je III.bat. napadel nemško čuto 35 mož pri Vojščici. Vodil jih je zloglasni maršalo iz Nabrežine. Sovražnik je imel 6 mrtvih in 29 ranjenih. Zaplenjeno je bilo: 1 brzostrelka, tri puške mavzer, 1 samokres, 1 daljnogled,sedem saržerjev za "Zbrojevko", 10 nemških bomb, 160 nabojev za mavser, 1 magnetna igla in 2.000 lir.

1.VI.44. je II. MSV miniral dvotirno železniško progo Opčine-Nabrežina pri vasi Briški. Istočasno sta privozila na mine z Opčin tovorni vlak, z Nabrežine pa litorina; oba vlaka sta bila poškodovana . Promet je bil prekinjen za 24 ur. Podrobnosti nam niso znane, ker ni bilo dovoljeno nobenemu približati se mestu katastrofe.

je I. MSV porušil 4 električne stolpe daljnovoda med Divačo in Oberležečim .

2.VI.44. je 70 mož zaščitne čete in II.bat. napadlo na Gaberku pri Senadolah,Storje-Senožeče sovražnikovo avtokolono.Uspeh je bil: uničeno:1 kamion, 1 avto, 2 motocikla, 20 mrtvih in 11 zajetih. Za-

plenjeno je bilo: 16 italijanskih puš, 1 mavzerica, 5 brzostrelk, 3 lahke strojnice, 4 samokrese, 1 daljnogled, 3 pare čevljev, 2 para škornjev, 3 jope, 3 hlače, 1.900 nabojev za puške, 60 nabojev za težko bredo, 1 aparat za slikanje, 3 nahrbtnike, 300 nabojev za brzostrelko, 1 šatorsko krilo, 3 odeje, 3 litre olja, 12 seržerjev za brzostrelko, 2 zaboja z nehaničnim orodjem, 50 kom. konzerviranega mesa, 5 kg zelenjave v kisu, 1 rezervno kolo, 1 srajca, 10 kilogramov sladkorja, 10 kg cikorije, 50 kg testenin, 100 kg riža, 300 kg krušne moke, 1 dvigalo za avtomobile, pet ur, 3.500 lir in razne druge malenkosti.
je II.MSV aretiral v Plishovici enega tajnega policista. Zaplenjeno je bilo: 1 samokres in municija.

6.VI.44. je III. MSV miniral dvotirno železniško progo Tržič-Cervinjan v bližini mesta Ronki. Ob 23 uri je privozil na mine vojaški vlak. Učinek: uničen je bil skoro cel vlak in moštvo; uničenih je bilo tudi 7 električnih drogov. Promet je bil prekinjen na enem tiru za 16, na drugem pa za 48 ur. Pri popravljanju proge je bilo zaposlenih 200 delavcev.
je I.MSV porušil v neposredni bližini sovražnikove postojanke v Košani 4 električne stolpe daljnovoda.

7.VI.44. je II.MSV miniral dvotirno železniško progo Opčine - Nabrežina. Ob 7'40 uri je privozil osebni vlak z delavci organizacije Todt. Uničeni so bili 4 vozovi, lokomotiva in ostali vozovi pa poškodovani. Promet je bil prekinjen za 12 ur. Za sovražnikove žrtve ni znano.

8.VI.44. je patrola II.bat. zajela 1 belogardista pri vasi Sveto.

12.VI.44 je II. MSV poslal minirat električno centralo na Opčine. Tovariša sta bila

opažena, predno sta mogla izvršiti ak
cijo. Pozneje pa sta porušila dva e-
lektrična stolpa.

13.VI.44. je III. MSV miniral dvotirno železni-
ško progo Tržič-Cervinjan med Sv.Iva-
nom in Medvačem. Napad je bil namenjen
vojaškemu vlaku, ki vozi tod mimo ob
23. uri. Radi bombardiranja od strani
zavezniškov vlaka ni bilo. Ob 4. uri
je privozila na mine ena lokomotiva ,
ter se vnela s strojevodjem vred. Ta-
koj sta prišli dve sovražnikovi patro
li od dveh različnih strani,se spopad
li in po dve in polurni borbi je oble
žalo na mestu 5 mrtvih in trije ranje
ni.

je patrola III.bat. minirala železni-
ško progo Tržič-Gorica pri vasi Petov
lje. Promet je bil prekinjen za dva-
najst ur.

14.VI.44. je patrola zaščitne čete in I.bat.na-
padla v zasedi pri Rihenbergu skupino
35 fašistov. Sovražnik je imel 5 mr-
tvih in 4 težko ranjene.

je II.MSV miniral dvotirno železniško
progo Sežana-Divača pri Povirju.Ob 14
uri je privozila mimo lokomotiva;naši
misleč, da je samo izvidnica, so jo pu
stili mimo. Vmalu na to se je naslišal ropot vlaka. Naši pripravijo vse
za eksplozijo, namesto vlaka pa je
privozila druga lokomotiva. Bila je u
ničena. Promet je bil prekinjen za de
set ur.

je patrola štirih mož II.MSV porušila
pri Brestovici 4 električne stolpe.

je patrola šestih mož II.MSV porušila
pri vasi Mavhnje štiri električne stol
pe daljnovoda.

je patrola treh mož istega MSV šla mi
nirat električne stolpe, ki peljejo
ob morju na Opčine-Trst. Bila je pa

napadena od sovražnika, ki je začel streljati nanje s topovi, minometi in strojnicami. Vendar pa naši niso imeli nobene izgube. Med potjo pa so porušili dva električna stolpa daljnovoda.

je I. MSV miniral dvotirno železniško progo Divača - Oberleže. Na mine je privozil tovorni vlak. Uničena je bila lokomotiva in trije vozovi. Promet je bil vsled tega prekinjen na enem tiru za 22 ur, na drugem tiru pa za 24 ur.

---------- + ----------

Smrt fašizmu - svobodo narodu!

K A Z A L O

Stran:

1. Krst pri Savici. Uvod (odlomek); France Prešeren 1
2. 22. junij 3
3. K imenovanju oficirjev in podoficirjev NOV in POJ 4
4. Iz ukaza o imenovanju in napredovanju oficirjev NOVJ; Slovenija 5
5. Ukaz št. 11 o imenovanju in napredovanju podoficirjev NOV in PO Slovenije 6
6. Mi; Slavojan Iztok 8
7. Nekaj so pozabili; Maks 9
8. Starka za vasjo; Srečko Kosovel 13
9. Volitve, volitve; Maks 14
10 Partizan; France Kosmač 16
11 Morala nasega ljudstva; Ravbar M. 17
12 Vse vstaja; Franc 18
13 Borba proti okupatorju in domačim izdajalcem; Pahor 19
14 Koračnice za II. bataljon; Štempihar 20
15 Nemško-domobranska kultura; (Reportaža) Bogomir 21
16 Akcija pri Dolenji vasi; P. Ludvik 24
17 Moj doživljaj; Ludvik 26
18 Partizanka; Zdravka 28
19 Igralska skupina IX. Korpusa nam je priredila prijeten večer; Bogomir 29
20 Akcije edinic našega odreda 31
21 Zazalo 36

NARODNA IN UNIVERZITETNA KNJIŽNICA LJUBLJANA